

© Колектив авторів, 2015
УДК 61(092)
DOI

СВІТЛІЙ ПАМ'ЯТІ ОЛЕКСІЯ СПИРИДОНОВИЧА ЛУЦУКА

Тернопільський державний медичний університет ім. І.Я. Горбачевського

11 листопада 2015 р. унаслідок тяжкої хвороби пішов із життя кандидат медичних наук, доцент кафедри інфекційних хвороб ТДМУ ім. І.Я. Горбачевського, відомий в Україні та за її межами вчений, талановитий лікар, щира та добра людина Олексій Спиридонович Луцук.

Олексій Спиридонович народився 20 жовтня 1935 р. в с. Огородники Брестської області в селянській родині. У 1945 р. сім'я переїхала до м. Бреста, де він закінчив 8 класів середньої школи. Згодом, у 1953 р., закінчив фельдшерсько-акушерську школу з відзнакою. Під час навчання у цій школі працював лаборантом.

Після закінчення фельдшерсько-акушерської школи був включений у 5 % відмінників для продовження навчання в інституті. На підставі цього був зарахований студентом Львівського державного медичного інституту, який закінчив у 1959 р. на відмінно. Навчання в інституті весь час поєднував з роботою в медичних закладах м. Львова на посаді середнього медичного працівника.

Після закінчення медінституту спочатку працював лікарем у медсанчастині м. Нововолинськ Львівсько-Волинського вугільного басейну, а з 1971 р. – в обласній лікарні м. Луцька на посаді інфекціоніста.

Весь час не покидало бажання займатись науковою роботою і підвищувати свій професійний рівень. З 1962 по 1964 рр. навчався в клінічній ординатурі при кафедрі інфекційних хвороб Львівського медичного інституту, а з 1966 по 1970 рр. – у заочній аспірантурі при Київському науково-дослідному інституті інфекційних хвороб. Цікаво, що перші винаходи Олексія Спиридоновича стали першими не тільки для нього, але й для згаданого НДІ. Будучи на практичній роботі, у 1973 р. захистив кандидатську дисертацію «Матеріали з діагностики і лікування хронічних колітів» (науковий керівник – проф. І.Л. Богданов).

З 1981 р. О.С. Луцук – асистент кафедри інфекційних хвороб та епідеміології Тернопільського медичного інституту (тепер медичний університет ім. І.Я. Горба-

чевського), а з 1984 р. – доцент цієї ж кафедри.

За роки лікарської і викладацької роботи плідно займався винахідництвом і раціоналізаторством й активно залучав до цього медичних працівників. За досягнуті успіхи Президією Центральної ради ВСВР був відзначений значком «Отличнику изобретательства и рационализации» (1975 р.). «Відмінник охорони здоров'я» (1980 р.).

Був автором 69 розробок на рівні винаходів, 60 раціоналізаторських пропозицій (з них 8 галузевих). Експонати Олексія Спиридоновича неодноразово демонструвались на ВДНГ СРСР і УРСР та були відзначені дипломами й медалями (1984-1988 рр.). У 2006 р.

присвоєне почесне звання «Заслужений винахідник України»

О.С. Луцук пам'ятають висококваліфікованим лікарем і педагогом, здібним організатором, вченим-інфекціоністом. Він написав більше 150 наукових праць з проблем діагностики і лікування хвороб товстої кишки, організації та проведення регідратаційної терапії, а також 4 навчальних посібників. Принципово новою ідеєю лікування хворих на гострі кишкові інфекції став розроблений О.С. Луцук метод місцевої терапії шляхом обпилення слизової оболонки товстої кишки аерозолем медикаментів. Цей метод переріс у науковий напрямок, який і досі становить один з головних у діяльності кафедри інфекційних хвороб, на якій плідно працював Олексій Спиридонович. Варто згадати, що зазначений спосіб лікування став високоефективним не тільки для багатьох хворих, але й ключовим у дисертаційних роботах цілої плеяди молодих науковців.

Навіть, перебуваючи на заслуженому відпочинку, О.С. Луцук щедро ділився з колегами своїм багатим досвідом інфекціоніста, проявляючи особливу турботу про молодих лікарів. У стосунках з колегами відзначався інтелігентністю, доброзичливістю, щирістю і безкорисливістю.

Олексій Спиридонович самовіддано любив свою професію, сповна віддавався важкій праці лікаря, на-

ЮВІЛЕЇ ТА ПОДІЇ

уковця і вчителя. Він врятував життя сотень пацієнтів, але його, на жаль, врятувати не вдалось. О.С. Луцук віддано любив Україну, любив життя.

Пішла з життя чудова і непересічна людина, талановитий лікар, знаний науковець, блискучий лектор та викладач, чуйний батько та турботливий чоловік. Залишились дружина, донька, друзі, колеги, учні. Залишились, як пам'ять, нереалізовані наукові ідеї та дослідження.

Висловлюємо щире співчуття рідним та близьким Олексія Спиридоновича. Важко підібрати слова, щоб пе-

редати весь сум із приводу такої тяжкої втрати. У пам'яті колег та учнів Олексій Спиридонович Луцук назавжди залишиться відкритою, талановитою та доброзичливою людиною, цікавим співрозмовником і професіоналом із великої літери.

*Президія Всеукраїнської асоціації інфекціоністів,
колектив кафедри інфекційних хвороб та епідеміології
Тернопільського державного медичного
університету ім. І.Я. Горбачевського, учні, друзі.*

Отримано 14.12.2015 р.